

nomisk tilskyndelse til en effektivisering af ligningen.

For det femte har det været påpeget, at den særlige udligningsordning for amtskommunerne i hovedstadsområdet kan påvirkes af den enkelte amtskommune, idet den samlede skatteudskrivning, når der kun er fem enheder, stærkt påvirkes af den enkelte enheds dispositioner.

For det sjette har den nuværende opgørelse af beskatningsgrundlaget været kritiseret fra flere sider. Udvalget har dog ikke på alle punkter kunnet tilslutte sig denne kritik men har argumenteret for, at de kommunale udligningsordninger må bygge på det indkomstbegreb, der er fastlagt i skattelovgivningen. Det fremhæves dog, at de nuværende regler for *sammenvejning af indkomster og grundværdier* i amtskommunerne er til fordel for amtskommuner med høje grundværdier og et lavt udgiftsbehov.

Endelig har, for det syvende, de nu anvendte udgiftsbehovskriterier være udsat for en vis kritik. Det har således været påpeget, at *vejkriteriet* kan påvirkes af (amts)kommunerne, f.eks. når det beslutes, om en vej skal være privat eller offentlig. Desuden har udvalgets beregninger vist, at sammenhængen mellem vejgiffter og vejkriterium er svag, og at tilskuddet pr. km vej i hovedstadsområdet i visse tilfælde overstiger udgifterne hertil.

Udvalget har endvidere påpeget, at befolkningsændringerne i dag er så små, at kriteriet »*numeriske befolkningsforskydninger*«, der anvendes i den særlige udligningsordning for kommunerne i hovedstadsområdet, resulterer i et uforholdsmæssigt stort tilskud pr. flytning.

Derudover har udvalget nævnt, at det amtskommunale udgiftsbehovsmål kunne nuanceres yderligere ved indførelse af et nyt kriterium »*aldersbetaget sygelighed*«.

III. Lovforslagets indhold.

Regeringen kan i vid udstrækning tilslutte sig de vurderinger, udvalget har givet af det eksisterende system, og de forslag, udvalget har stillet. Regeringen har specielt hæftet sig ved den principielle målsætning, der har været lagt for udvalgsarbejdet: at det overordnede formål for tilskuds- og udligningssystemet som led i det samlede kommunale finansieringssystem må være at understøtte decentraliseringen og den prioritering af forbruget af offentlige midler, som finder sted lokalt, ved at bidrage til et mere ensartet forhold mellem den skat, der udskrives i kommuner og amtskommuner, og den service, der ydes herfor.

Som vist i udvalgets betænkning indebærer dette, at alle kommuner, når forskellene i deres udgiftsbehov er udlignede, bør have et nogenlunde ens grundlag at udskrive skat på, hvis skatteprocenten skal være udtryk for serviceniveauet. Man vil herved nærme sig en situation, hvor den enkelte kommune tildeles et for alle kommuner ens grundlag (i forhold til udgiftsbehovet) at udskrive skat på.

Regeringen finder det vigtigt at understrege, at en sådan udjævning af *skattegrundlagene* intet har at gøre med en enhedsskat, idet *skatteprocenterne* netop stadig kan varieres efter serviceniveau.

Inden for denne – nødvendigvis meget generelle – målsætning stilles de nedenfor opregnede forslag. Det fremhæves, at forslagene, som nævnt, tilstræber, at ændringerne i byrdefordelingen mellem kommuner og amtskommuner bliver så små som muligt. De har karakter af forbedringer og justeringer af det eksisterende generelle tilskuds- og udligningssystem i forbindelse med en omdefinering og præcisering af den funktion, de enkelte elementer i systemet varetager.

Det foreslås herefter:

- a) at kriteriernes vægte i udgiftsbehovsopgørelsen justeres efter de ændringer, der er sket i fordelingen af kommunernes udgifter på de forskellige områder,
- b) at kriteriet »*numeriske befolkningsforskydninger*« afvikles over en kortere årrække; at der indføres et nyt kriterium »*aldersbetaget sygelighed*« i den amtskommunale udligning af forskelle i udgiftsbehov, og at vægten for vejkriteriet reduceres med en trediedel, samtidig med at antal km vej for de enkelte (amts) kommuner fastfryses til de værdier, der indgik i tilskuds- og udligningsberegningen for 1983,
- c) at grundværdierne indregnes i kommunernes beskatningsgrundlag med 7,5 pct.; at særlig indkomstskat indgår i beregningen af beskatningsgrundlag, efter de regler der er gældende for sømandsskat.
- d) at den nuværende udligningsordning for amtskommunerne i hovedstadsområdet afvikles samtidig med, at sammenvejningen af udskrivningsgrundlag og grundværdier for amtskommunernes vedkommende ændres, så grundværdierne indgår med en vægt svarende til grundskyldprovenuet divideret med udskrivningsprocenten,
- e) at der på landsplan, parallelt med den nuværende mellemkommunale udligningsordning for forskelle i kommunernes beskatningsgrundlag,